

Modely geometrické – kritika

Geometrické (event. obecně matematické) myšlenkové „modely“ („předměty“) se vyznačují tím, že 1) mají pouze „vnějšek“, navíc jen myšlený), ale žádné „nitro“, 2) neposkytují proto ani náznak vnitřního sjednocení, jsou jen „poskládány“ (myslícím subjektem) a jako „jednotné“ musí být udržovány tím myslícím „vnějším“ subjektem, 3) nemají žádné „okolí“ ani „prostředí“ (pokud jim je myslící subjekt nedá, třeba že vedle nich jakoby umístí další, podobné nebo nepodobné, eventuelně je v další dimenzi poskládá ve vyšší útvary, ale opět bez vlastní integrace, např. v kvádr nebo válec, atd.), 4) nemají žádný (přímý) vztah k jiným podobným ani nepodobným útvarům (leč přes vnějšího stavitele, tedy nějaký jim vnější subjekt, 5) nemnoží se, ale mohou být (zvnějšku) množeny, „multiplikovány“, 6) nelze je „smyslově vnímat“.

(Písek, 120702-1.)